

ბუღალტერი. დეპუტატთა პალატა. ვეტერლემ განაცხადი, სამინისტრო თავის 27 ივნისის დღეგანილების ძალით სამსახურად ღდება. მეფის წინადადება მიეცემა პალატის უმრავლესობის მეთაურ კოშუტის მიანდის სამინისტროს შედგენა (პარკსნიე ტაში), რაზედაც მათმა უდიდებულესობამ თანხმობა განაცხადო.

ვერსალი. მიწის მთავარს პეროსტატ „რეპუბლიკა“-ზე დადებული ბის გეგმები. დასაფლავების, სხვათა შორის, დავსწრენ რესპუბლიკის პრეზიდენტი ფილიპი, მინისტრები და სხვები. დაღუპულების გვამებს მისდევდა აფიცრობა. დასაფლავებებს აუარებელი ხალხი დაესწრო.

რ უ ს მ თ ი

სარატოვი. ბალაშოვში დაიწვა ქალთა ადგილობრივ მონასტრის ორთქლის წისკელი და 12,000 უფრო ხორბალი. დაიწვა 5 მუშა. ზარალი 300,000 მანეთს უდრის.

კუნეცოვის მარზში დაიწვა 3 სახლი. დაზარადა 3 კაცი, ერთი უკვე გარდაიცვალა.

პავლოგრადი. სოფელ როვუსტენში სკიპიში დაიწვა 45 სახლი და წრეფანდელი მონასტერი.

სტარაბანი. დილის 11 საათზე რამდენიმე ბოლოტკანზორველი თავს დაესხა სარაბანის არსის დუშის მფარველს. ბოლოტკანზორველებმა გაიტაცეს 6580 მანეთი და მიიმალნენ.

პეტერბურგი. სამხედრო ოლქის სასამართლომ დაიწყო გარეგან პარტი „უფო“-ს სამხედრო ორგანიზაციის 38 წევრისა, ამით ბრალდებულ აწ. არსებულ წესწყობილების საწინააღმდეგო მოქმედებას, საქმის გარეგან რამდენიმე დღეს გასტანა.

ვილნო. სამხედრო ოლქის სასამართლომ დაამთავრა 6 კაცის საქმე. ამით ბრალდებულად ბუხანაში ფოსტის გატაცება, სასამართლომ გადაუწყვიტა: 3 სიკვდილით დასჯა, 2 შეიღ-შვიდი წლით და ვითა ოთხი წლით კატორგა.

ვარშავა. პირალის ინტერესებით მოკლეს მუშა და მისი საკრძოლი. შემთხვევით დაიჭრა სამი ბავშვი.

პეტერბურგი. დღეს, 16 სექტემბერს, გაფრინდნენ პაერისტატები „ლუბედი“ და „უზბინი“. პაერისტატები 30 ვერს დაფრინდნენ. „ლუბედი“ 500 მეტრის სიმაღლეზე ავიდა და პაერში ერთი საათი და ათი წუთი დაჰყო, „უზბინი“—800 მეტ-

რის სიმაღლეზე და „ლუბედი“ ცოტა მეტი იფრინა.

პეტერბურგი. დღე-ღამეში ავიდა განა 38, გარდაიცვალა 38, ავიდა არის 368 კაცი.

ახალი ამბავი

ტ ვ ი ლ ი ს ი

ამომარჩევნი და კახეთის რეინის გზა. სამშაბათს, 15 სექტემბერს, დეპუტატთა საკრებულოს დარბაზში ტფ. გუბერნიის თავდაზნაურთა მარშლის თანამდებობის დროებით აღმასრულებელის თავმჯდომარეობის თავმჯდომარეობით მოხდა კრება გუბერნიის თავდაზნაურებისა. უნდა აერჩიათ სახელმწიფო საბჭოს წევრის ამომარჩევლები. დასახელეს რამდენიმე კაცი: კუთი დაიდა მარტო ორმა კაცმა გუბერნიის მარშალმა თავ. გ. ა. ბაგრატიონ-დავითიშვილმა და მისი. გ. მაჩაბელმა. პირველს ამოუვიდა 38 თეთრი და 8 შავი კენჭი, მეორეს—37 თეთრი და 8 შავი. ამომარჩევლებს კრებამ სამგზავრო დაუნიშნა დღე-ღამეში 25 მან. და იქით და აქით 1 კლასის ბილეთის ფული. ამომარჩევლები პეტერბურგს წაუღეს სექტემბრის ბოლო რიცხვებში, შემდეგ კრებამ მოისმინა წერილი წ. კითხვის საზოგადოების მთავარ გამგებისა. გამგებმა მოაგონა თავდაზნაურობას, რომ მან ილია ქაქუცაძის ძეგლისთვის დახმარება აღუთქვა და ითხოვა ეს ფული, რადგანაც ძეგლის გამკეთებელს ხელშეკრულებით 1500 მან. უნდა გადაეხდინო. კრებამ ერთხმად დაადგინა, დაავალეს დეპუტატთა საკრებულოს, გადასცეს საზოგადოებას 1000 მან. ამის შემდეგ კრება ოფიციალურად დაიხურა და გაიმართა კერძო თავმჯდომარეობის რეინის გზის გამოკვლევის საქმე, დამგეგმელ კომისიის მუშაობა. ახლო მომავალში გუბერნიის თავდაზნაურთა ოფიციალურ კრებას გამართავს და მოისმენს მოხსენებას გზის გამოკვლევის შესახებ.

ამომარჩევნი კუთიის გუბერნიიდან. კუთიის გუბ. თავდაზნაურთა სახელმწიფო საბჭოს წევრის ამომარჩევლად აირჩია თავდაზნაური ერისთავი და დავით ნიკარაძე.

თეატრის საქმეები. 15 სექტემბერს მოხდა სხდომა ქართულ დრამატულ საზოგადოების გამგებობისა. გამგებობამ მოისმინა თხოვნა რეჟისორად ნაწყიფის გ. შილიკაშვილისა დახმარების შესახებ. შილიკაშვილი უკვე წავიდა სარეჟისორო კურსებზე. გამგებობამ დაადგინა, შილიკაშვილი თავის ხარჯით გაგზავნოს მოსკოვში. ქართულ თეატრის ადმინისტრატორად გამგებობამ დაამტკიცა გ. ვინია. რადგან საქმეები გართულდა, ლაპარაკი ჩამოაგდეს გამგებობის სექციებზე დაყოფისა და საქმეთა განაწილების შესახებ. გამგებობამ საჭიროდ დაინახა სამი სექციის შექმნა. პირველ სექციაში მოჰყენეს 3. ა. გოთუა, ბ. დ. ერისთავი და ალ. ნანობაშვილი. ამავე სექციაში თავდაზნაურობის მხრით იქმნებიან კ. მაყაშვილი, ვეზირიშვილი და თელაველი. პირველ სექციის დავებულ თეატრის მართვა-გამგებობა. მეორე სექციას მიენდო დრამატულ დასის საქმეების წარმოება. ამ სექციაში მოჰყენეს ალ. გ. ჯაბაძე, ი. გ. კილუხანიძე, ნ. ერისთავი და ალ. ნანობაშვილი; მესამე სექციაში უნდა განავსო რეპერტუარის საქმე. სექციაში არიან: კ. მ. ყაჭვლი, ი. გ. გომარეთი და დ. ნახტორიშვილი. ლაპარაკი იყო აგრეთვე რეჟისორის მოწვევის შესახებ. გამგებობამ დაადგინა, მიწვილის რამდენიმე რეჟისორი, რომელთაგანაც ერთი იქნება მხოლოდ, იტალიელ და ევროპულ პიესების წარმოდგენებს რეჟისორობას გაუწევს კ. ს. მესხი, კომედია-ფარსებს—ა. აბაშიძე, ორიგინალურ პიესებს—ბ. ნ. შათირიშვილი და სხვ. დრამატულ საზოგადოების ბიბლიოთეკის გამგედ და საქმის მწარმოებლად აჩვენეს იქმნა იოს. იმედაშვილი. და-

სასრულ, გამგებობამ თათბირა ნ. მ. ვახუშტის-ცაგარის 25 წლის მოღვაწეობის აღსანიშნავად საიუბილეო წარმოდგენის გამართვის შესახებ. გამგებობამ დაადგინა, გადაიხადოს საიუბილეო დღესასწაული. იუბილეო გაიშვებოდა ნოემბრის პირველ რიცხვებში. იუბილეის გამართვით კომპეტეტის თავმჯდომარედ აჩვენეს იქმნა ალ. პ. სარაჯიშვილი.

მოლაპარაკება. 16 სექტემბერს გათენებისას მოხდა თათბირი ტფ. ტრამვაის მოხელე-მოსამსახურეთა და საზოგადოების წარმომადგენელთა ტფ. პოლიციის-მისის თანადასწრებით. უნდა შეთანხმებულიყვნენ ზოგიერთი საკითხის შესახებ. როგორც ვერძოთ, უსახელო საზოგადოების ღირსეულმა განიხილა გათუქმების მოხელე-მოსამსახურეთა ზოგიერთი უფლებანი. ღირსეულმა გაიშვია თავისი წინადადები წინადადება. კარგა ხანს კამათის შემდეგ ღირსეულმა თანხმობა გამოაცხადა დარჩეს ის პირობები, რომელიც აქამდე იყო მიხედვებმა კიდევ უკან წაიღეს თავიანთი წინადადება ტანი-სამოსის შესახებ და დადგინეს, რომ საზამთრო ტანისამოსი ორ წელიწადში ერთჯერ შეიკეთოს კანდელის-ტანისა, ვატიანისა და სხვა-ტანისა. კრებამ დაამტკიცა აირჩია კომისიის წევრები და დაალო, შეთანხმებას შესაფერისი ფორმა მიესცეს.

ს. სულხანიშვილის გარდაცვალება. გუშინ წინ ხანგრძლივად იმყოფებოდას შემდეგ გარდაიცვალა ტფ. ქალაქის საბჭოში 8 წლის განმავლობაში ხმისად ნაწყიფი და ქართულ ფილარმონიულ საზოგადოების თავმჯდომარე ი. ს. სულხანიშვილი. ქალაქის გამგებობამ დაადგინა, პატივი სცეს განსვენების სივრცის დაკრძალვას დასწრებით და კუბო გვირგვინი შეამკოს.

პირველ სექციის სხდომა. გუშინ შესახებ პირველი სექცია განაგრძობს სხდომას დღეს, 17 სექტემბერს, ტფ. გამგებობის დარბაზში.

ახალი საზოგადოებრივი სასულიერო მთავრობის აზრად აქვს, თუ შეიძლება და პარკის სხვაში განსაკუთრებული მზალის დანიშნისა (ნ. ზ. *).

პოლიტიკური საქმე. კუთიის ტფ. სამ. პალატის სესიის განუხილავს საქმე ნიკ. არგვლიანისა, თავ. თენგიზ დადგენილიანისა და ალექსი კვიციანისა, რომელთაც პარალელურად 1905 წლის რევოლუციური მოძრაობაში მონაწილეობის მრღება სწავით. სასამართლომ გადაწყვიტა დაბატონება: არგვლიანს—1 წლით, თენგიზს და კვიციანს—1 წლით. თავ. თენგიზს და დოშქელანს პარალელურად მოძრაობის მეთაურობა, მისი საქმე გამოუყვარა და გადაუდგია. (ზ.).

წინამძღვარიან კარის სკოლა. როგორც გავიგეთ, ილია წინამძღვარიშვილს გადაუწყვიტა, ისევ გახსნას პირველდაწყებითი განყოფილება წინამძღვარიანთა-კარის სკოლაში. საკუთარი როგორმე იფიქრის იმ მოწყობის სხვა კუთხიდან მოსულ მოსწავლეთათვის, ფორმებზე ზოგიერთი ბავშვები ბინის ვერა პო-ულობენ. არიან კიდევ თურმე მსუბუქი პანსონის გახსნისა.

„მოსავლი“. მოგვიდა სა-მეურნეო უფროსის „მოსავლის“ მეცხრე ნომერი. ამ ნომერში, სხვათა შორის, მოთავსებულია წერილი პრეფერის ფორტუნატისა: „სახანა-სათვის როდენობა ტფილისისა და ქუთაისის გუბერნიებში“.

უფროსი ექიმის ადგილი. ექიმის მიხ. გვედევანიშვილმა განაცხადა „შეიტანა ტფ. ქალაქის გამგებობაში და ითხოვა არამიანის სახელობის საავადმყოფოს უფროსი ექიმის თანამდებობა. როგორც ვიცით ქალაქის გამგებობამ ამ თანამდებობაზე კონკურსი გამოართა.

ახალი რუსული წიგნი. ჩვენს რედაქციამ მიიღო შემდეგი რუსული წიგნი: „Имятъ, страна по-клонниковъ имамовъ“, ისტორიული გამოკვლევა ატრეიტისა. წიგნი გამოცემულია ალექსანდროპოლში, დასრულებულია და ღირს 1 მან.

მოსწავლეთა შორის გაღი-დება. 15 სექტემბერს სხდომაზე ტფ. ქალაქის სასულიერო მთავრობის სხვათა შორის, განიხილა მოხსენება კონსტანტინე ვეფხვაშვილისა, რომელმაც მოხსენებაში ამბობს, რომ ქალაქის პირველდაწყებით სკოლებს ღირდალი ახლო გახდება აწყდება, მაგრამ უადგილობის გამო მრავალი სკოლის გარეშე დარჩა. კლასში იღებენ 30-40 ბავშვს. ცოტათი მაინც რომ მოთხოვნილება დაეკმაყოფილოთ, სასულიერო მოსწავლეთა რიცხვი პირველ კლასში 50-მდე აიყვანათო. კომისიამ დაადგინა, შეეკითხოს სკოლების გამგებებს, სკოლათა სადგომები და მოწყობილობა ხელს შეუწყობს თუ არა, რომ მოსწავლეთა რიცხვი 50-მდე იქნას აყვანილი. სადაც ბინა იქნება საკმაო, განზრახვა აქვს კომისიის მოსწავლეთა რიცხვი აღნიშნულ ნორმამდე აიყვანოს.

ტრამვაი. ტრამვაის მოსამსახურეებსა და ღირსეულ ქალაქის მოსახლეობას თანდათან მწყვედებოდა. მოლაპარაკებიდან არა გამოდგინა. ამიტომ მოსამსახურეებმა საერთო კრების გამართვის ნებართვა აღეს აღმინისტრაციისაგან. ამ კრებამ უნდა განიხილოს ტრამვაის აღმინისტრაციის მიერ წამოყენებული ახალი პირობები. ტრამვაის ღირსეული კი წინააღმდეგია ასეთ კრებისა და არ აძლევს მოსამსახურეებს უფლებას შეიკრებნენ ტრამვაის სასამართლოში. ეს შესაძლებელია, რაც მოჰყავთ სხვადასხვა პირობები და ვეფხვაშვილს მუშაობას ასწავლიან. აღბადე, ფიქრობენ, თუ ვინცინაბა, ტრამვაის მოსამსახურენ ვერ შეთანხმდნენ ღირსეულთან, მუშაობაზე ესენივე გამოდგებიანო (ნ. ზ. *).

მაშულის გადასვლა თავდაზნაურობის ხელში. როგორც გადმოგვცეს, დღი და ძვირფასი მამული თავ. ორბელიანისა კუთხის (ტფილისიდან 25 ვერსზე) გადადის თავდაზნაურობის ხელში.

კრება არ შესდგება. ფოთში უნდა მომადარაყო სამღვდლოების კრება სახელმწიფო საბჭოს წევრის

მარიამი, უკანასკნელი დედოფალი საქართველოსი

(მემკვიდრე)
გამეფდა თუ არა გიორგი, საქართველომ დაიწყო სამეფოში ჯეროვანის სიმშვიდის ჩამოსაგდება და საზღვრების დასაცემად ღეგრა ჯარის დაქირავება. ჯარში ითვლებოდა 4000 კაცი. ტფილისში იდგა და მეფისაგან ელოდოდათ საქმელ-სამხედრო, ტანისუფრო და 30 მანეთი ჯამაგირი. ბატონიშვილებმა იულონმა და ზღუკანდრემ მოინდომეს ღეგების ბელადის მურადის და მისი ჯარის შესყიდვა და მეფის ღალატით ბატონიშვილის მირიანს კიდევ განაძრავა ჰქონდა კახეთის აჯახება, გიორგის ტახტიდან ჩამოგდება და იულონის მეფედ დასმა. მაგრამ ღეგების ბელადი მოუსყიდავი გამოდგა და ყველაფერი მეფეს მოახსენა. მეფე საშინლად განიხილა, ესეც დედოფლის საქმედ ჩასთავა და ბრძანება გასცა, დაეპატიმრებინათ ასეთი თაღატაკისათვის. მაგრამ განიხილა ზღუკანდრემ მეფე თავი შეიკავა და ესლა შეეთავლა არსენ თბილისის პირით: „კარა! დაწყნაროს დღეა შეუთისა, ნუ გამოიმყვანს მოთმინებიდან, შეიბრალოს ქვეყანა და ქრისტიანობა“. დედოფალმა, რომელსაც უკვე გაეგო მრისხანება მეფისა, ბოლოში მოიხილა და სთხოვა, მოეჩინოს საცხოვრებელი მისა და მის შვილებსა. მეფემ იულონს შეუთავალა კათალიკოსის პირით, ნუ მიმეყვანს იქამდის, რომ სპარსთა და მეფეთა უფლებით დათხარა თვალეობი. ამის პასუხად მეფის ძმებმა საქართველოს აკლესბასა და ხალხის ამბოხებას უბატეს. საწყალი ხალხი მთელ ამ დროს განმავლობაში საშინლად იბეგრებოდა. ჯერ კიდევ ალა-მამადა-ხანის ახორების კვალ

ფარანოზისაგან სოფლების შეწყვეტა და წარმოება მოგვეწერა და გერეთვე გორში მისულა და გორელების შექარის მოთხოვნა. იმ დღესაც მოგვეწერეთ და ახლოც ამას გვეწერო, თუ ან ჩვენი ბატონ-ყმაბა გინდა და ან ჩვენი ერთგული ხარ, ეხლა გამოგინდებ, რომ არც ფარანოზი შეუშავს გორში და არც ფარანოზის კანი და არც არა დაანებო გორი კანი; თუ ან ფარანოზი და ან ფარანოზის კანი გორში შეგვიშავს, ჩვენს ბატონ-ყმაბაზე და ჩვენს ერთგულეებზე ხელ-ღებული იქნები. ფარანოზის კაცებს ნურადერთი ნუ მოგვავს, დასტური გაქვს ჩხიბით, კეთილ, ქეთი და იარაღით, თოფით, ხმლით, დამბაბით, ნურადერთი ნუ დაზოგავ და ნურც შეუშავს და თუ რომ დაიქვრ და დაქვრის გამო, მიგზავნი და ხელში ჩაიგდებ, ისა სჯობს. რომელიც უნდა იყოს მინდ გორში მისული კაცი და ერთის ფულისა არა დაანებოთ რა,—ასე უნდა იცოდეთ.

გორის მამასხლისა და გორელები! ამ საქმეზედ, თუ ამილახვარს არ ეთანხმებით და ფარანოზს კაცების შემოშვებასა და ავიდ მოჰყარებოდ არ დაეპატიმრებით, ჩვენი მოსიხდენი იქნებით და კიდევ გადაგზავნივით; ნუ ცრუობთ და ნურც აღამ-ყარობთ, სწორეს პირით და აღმარეს გულით მოიქცებით და ამილახვარს უქმადგით ამ საქმეზედ; და ამილახვარს შენი, რომ მოგვეწერა, ნურც წამოხვალ და მაგ ქვეყანას მოუარე...4)

თუ მართო ფარანოზი ასეთს იონებს ჩადი და თავის კაცებით, რომელთა წინამძღვრად არაფერი არ უნდა დაეშურნათ და რაც კი მოხედებოდათ ხელში—კეტრი, თოფი, ქვა თუ დამბაბა,—უნდა ეთხოვით თავიშე, ადვილი წარმოსხდებინათ ჩასაღებიდან სხვა ბატონიშვილისა, რომელთაც მეტი ძალა და ღონე შესწევდათ.

მაგრამ ფარანოზის თავდასულობა ამითი არა თავდებოდა. სურამის ციხეში გამაგრებული, მოსვენებას არავის აძლევდა, თავის თავს მეფეს უწოდებდა და ბეჭედიც მოაქვნიდა თავისსა და თავის გულისს სახელწოდებით: „მეფე ფარანოზი“, „დედოფალი ანა“. აღვირწახნის ბატონიშვილის მოსაქვეყნებლად მეფე ძღუდებული იყო გაეგზავნა ჯარით თავისი შვილი დავითი და იოანე, რომელიც დაბატონებული ჰქონდათ, თუ ვინცინაბა მოჩინებდას არ განაცხადებდა ფარანოზი, უნდა ადლოთ ციხე, გამოეყვანათ ფარანოზი და თვალეები დაეთხარნათ. სურამში მოსულმა ბატონიშვილებმა შეუგზავნეს დავით ამირჯიბი, რომელმაც გადასცა მეფის სურვილი. ფარანოზი შეშინდა და დამორჩილდა.

ი კიდევ როგორც ახასიათებს ერთი თანამედროვე, გიორგი ბარათაშვილი, იმ დროს: „მეფისი და მხლებელნი მათნი შფოთავდნენ, ძრწოდნენ და არა სტებობდნენ. სამღვდლო გოჭივით ატეხილი იყო დიდა და პატარა მართლად იტყვიან: ღმერთი რომ კაცს გაუწერებდა, პირველად კეჟას წაართმევს, და იმ დროს არავინ იყო რიგიანი, აღარც სარდალი, აღარც სახლთ-ხუცესი, აღარც მწვერალი და არც მღვდელმთავარი...“

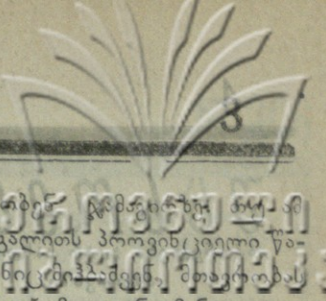
ასე იყო არეული და აწეწილ-დაწეწილი ქვეყანა. საქართველო მაგრამ ხასიათისა, ენერგიისა და ცოდნის პატარა ადამიანი, რომ სახელმწიფოს მოშლილი მესხინში საესე-ბით განეხლებინა, აელავა ბატონიშვილების თავდასულობა და სიმშვიდე და სათითბა ჩამოეგდო სახელმწიფო. საუბედურად, გიორგის არ შესწევდა არც ერთი და არც მეორე. ბუნებით მშვიდი, კეთილი და ღმრთი მოშიშარი, იგი ვერ შესძლებდა ესოდენ აწეწილ-დაწეწილ სამეფოს დამშვიდება. ბუნებამ ჭითქოს განგებ მოუვლინა ასეთი მეფე

საბრალო საქართველოს, რომელიც (მეფე) უფრო მშვიდ ბერულ ცხოვრებისათვის იყო გამოადგენი, ვიდრე სამეფო ტახტისათვის. „შეკრა იყო ყველასათვის, რომ საქართველოს აწეწილ-დაწეწილ საქმეებს ის ვერ მოუვლიდა და იმ მომენტზე გახსნა, რომელზედაც საქართველო მეტწილად, უფრო მოუწავრება მსგელეობას, არა თუ შეაყენებდა. საქართველო იყო ვისიმე გარეშე ძალის ჩარევა და ავი გიორგიც თავის მამა ერეკლესათვის ცის მანანასათი მიელოდა იმ გარეშე ძალას, დღე მუდამ ჩრდილ ოფთისაყენ გაიქტირებოდა და იქა ჰხედვდა თავის ამომავალ მზეს. ტახტზე ასვლისათვის გაგზავნა ელჩად რუსეთში პეტერბურგში უკვე რამდენჯერმე ნაწყიფი გარსეხი ჰე-კაძე, იმპერატორს აცხადო პირველთა, რომელსაც, აცხადებდა რა თავის ასვლას სამეფო ტახტზე, სთხოვდა მფარველობას და შემწეობას საქართველოსათვის და თავისი სპრმოშო შვილის შემეკიდრედ დამტკიცებას. მეფისთვის საქართველო იყო ერთგულე გადაპირილი პასუხი და ფაქტური დახმარება, ურომლისადაც სახელმწიფო იღუპებოდა და მხოლოდ სახანოების ღეგმა ხდებოდა. გიორგის გადაწყვეტილი ჰქონდა, თუ პეტერბურგში მისი ელჩი ვერაფერს გადებოდა, მაშინ სხვა ძლიერ სახელმწიფოსათვის მიემართნა. მაგრამ პეტერბურგში საქმის განაწილება არ დაიგვიანა. ამ დროს ხმა გავრცელდა, რომ სპარსეთი კიდევ აირჩიეს საქართველოში შემოესვასა და პეტერბურგის კაბინეტმა იმის გამო ჩვეულებრივად ზონი-ზილს თავი დაანება და საქართველოსათვის სავსებით იმპერატორმა გადაწყვიტა საკითხი. იმპერატორმა გიორგის თხოვნა შეიწყნარა, მეტყველდნენ დავითი დამტკიცა და საქართველოს ჯარი გამოუგზავნა გენერალის ლაზარევის სახელობით საერთა-შორისო საქმეებისათვის კარის მინისტრი დანიშნა, გვარად კი ვალენსკი.

1799 წელს ოქტომბერში რუსეთის ჯარი უკვე ტფილისში შემოვიდა. მეფე გიორგი გახარებული ამალით ქალაქ გარედ დაუხვდა ჯარსა. გამოცხადებულ იქმნა მანიფესტო საქართველოს რუსეთთან შეერთებაზე, რომელშიც, სხვათა შორის, მეფე გიორგი აღიარებული იყო მეფედ და პარშო შვილი მისი დავითი მემკიდრედ. შეგის უხარობა რუსეთის შემოსვლა, მაგრამ დარეჯანი და მისი შვილები განზედ იდგნენ და არაფერს მოწაწილობას არ იღებდნენ მხიარულობაში. იმპერატორის მიერ ბატონიშვილის დავითის მემკიდრედ აღიარებამ იმით ელდა სცა და მწუხარებასა და საფრთხეებში ჩაადლო ისინი. თუკა გიორგი ძმებსა და დედოფალსა მტრობდა, წაართვა დედოფლის მამული და ყმა და ბატონიშვილთ არ აუღებდა მრისხანებას, მაგრამ ყველა ამას დროებითად სთვლიდნენ, გიორგის დიდი დღეები არა ჰქონდა და გვიანათ გიორგისთან ერთად სამარეში ჩაეყვინა ეს უსიამოვნება და ახლო გამეფებული იულონი ჯეროვანის პატივით მოეპყრობა ყველასა. მაგრამ საქმე სულ სხვა ხდებოდა დატრიალდა; გიორგიმ უმეტუნა თავისი მიერ ორგზით ხელმოწერილსა და შემოწმებულს ირავლი მეფის ანდერძს, როგორც არა ერთხელ იმეორებს თავისი წერილებში დარეჯან დედოფალი და ტახტის მემკიდრედ თავისი შვილი დავითი გამოაცხადა.

ბატონიშვილებსა და დარეჯანს მოთმინების ფილა აყვსოთ, მაგრამ საქმეს მაინც წაგებულად არა სთვლიდნენ და მხნედ შეუდგნენ მუშაობას. მათ უნდოდათ ესენათი გარეშე შეზოხებულნი და შიგ საქართველოშიაც ამბოხება მოეხდინათ და ეთქვათ რუსეთის მთავრობისათვის, რომ მიზეზი არეულობისა ის არის, რომ მეფე გიორგიმ მემკიდრეობითი წეს-რიგი დაარღვია, აღადგი-

*) იხ. „დროება“, N 204.
1) იხ. „გეგმვაზე მეფე გიორგისა XIII“, გ. იანვლიანისა.
2) „Завказзе 1891—1896 г.“, Дубровина.
3) „Обзорные грузин“, Лазарева.
4) იხ. „Акты Кавказской археогр. ком.“, т. 1, ст. 153.

ამომრჩეველს ასარჩევად. კრება არ შესდგა, რადგან არ გამოცხადდა საკმაო რიცხვი ამრჩევლებისა. კრების შესახებ ცნობა ძალიან გვიან მიუღიათ. დანიშნა ახალი კრება.

➔ **ნავთის შადრევანი.** ბაქოში, რომანში, მოსკოვ-კავკასიის საზოგადოების სამრეწველო ამოუხე-თქია ნავთის დიდ შადრევანს. შადრევანი დღე-ღამეში ხუთასი ათას ფუთ ნავთის ისვრის თურმე, გარე-შემო აღვილები სულ ნავთით გა-ცხებულია. მზუთის ფსი ძალზე და-ცემულია.

➔ **პატიება.** 1902 წელს ვსილ ალექ. ჩიკოვანისთვის გადაწყვეტი-ლით ოთხი წლით კატორგა და მე-რე ციხიში დასახლება. რუსეთ-იაპონიის ომში ჩიკოვანს მხურვალე მონაწილეობა მიუღია. ამის გამო აღდგომილი მთავრობის შუამდგო-ლობით, ხელმწიფეს ჩიკოვანისთვის სასჯელი უპატიებია და ნება მიუ-ცია სამშობლოში დაბრუნებისა.

➔ **ტუსალების შეჩერება.** რად-გან ენისეის გუბერნიაში გზები შეი-კრა, ის ტუსალები კავკასიიდან, რომელნიც 1 ოქტომბერს უნდა გაგზავნათ, შეჩერდნენ 1 ნოემ-ბრამდე. ამ ტუსალებს სხვა გუბერ-ნიებში ჰგზავნიან.

➔ **საბეჭადო სტი.** კავკ. სასოფ-ლო-სამეურნეო საზოგადოებას შუა-მდგომლობით, მიწით-მოქმედების სამინისტრო კავკასიაში ნიშნავს სე-ციალისტ ინსტრუქტორს, მიწით-მოქმედების საქმის მკოდნეს.

➔ **სახალხო წარმოდგენა.** დღეს, 17 სექტემბერს, ზუბალო-შვილის სა-ხალხო სახლში ქართული სეტიკა მართავს სახალხო წარმოდგენას. წარმოდგენილი იქნება „შესპარის პიესა“ ჟიორგული ცოლის მორჯუ-ლება“. სცენის მოყვარეთა გარდა მონაწილეობას იღებენ არტისტები კ. მესხი და გ. გედეგანოვი.

➔ **განყოფილება.** კავკასიის სო-მხურბა საქველმოქმედო საზოგადო-ების გამგეობამ დადგინა, სიღნაღის მაზრის სოფელ თუქურმისაში თავი-ნი განყოფილება გახსნას. იქაურ

სომხებს, თვითონ აღუძრავთ შუამ-დგომლობა განყოფილების გახსნის შესახებ.

➔ **შუამდგომლობა** ტფ. ქალა-ქის გამგეობამ ხელახლა შუამდგომ-ლობა აღსძრა ტფ. გენერალ-გუბერ-ნატორის წინაშე პეტეინის ბაღის გაღების შესახებ.

➔ **ოპერის სეზონის დაწყება.** დღეს იწყება ოპერის სეზონი სა-ხალხო თეატრში. წარმომადგენენ გლინკას ოპერას „იუნ ზა ცარიას“.

➔ **დღესთვის 7 1/2 საათზე,** ქარ-თულ დრამატულ საზოგადოების, გამ-გეობის სადავო დანიშნულის სხდომა „ახალ კლუბს“ მამასახლისთა საბჭოსი, რომელმაც, სხვათა შორის, უნდა განი-ხილოს საკითხი კლუბისათვის სადგომის დაქირავების შესახებ.

➔ **შეცდომის გახსნა.** გრ. რა-ბაქიძის ფელეტონში (№ 202) მე-სამე სვეტში შეცდომა შეპარულა. იქ, სადაც კონტესტუალისმის განსა-ღრავა, დასტავდია: „ახალბედას ზოგა-დი სხუელი ჟერა“; უნდა იყოს: „ახალ-ბედას ზოგადი ცნება ჟეროვება“ და ახა ზოგადი სხუელი ჟერა“.

მთხრობი ამბავი

გელათი. 8 სექტემბერს გელათის მონასტრის დეკანოზს დაეწიარ. ქეთა-ისიდან ამ დღეს დაიდას-სადაზმადის რამდენიმე მატარებელი აუთ დანიშნუ-ლი. დიდიფე აუარებელი სახლის მო-აწვად ქუთაისის სადგურს, ეგელანი მლოდგეობა იყვნენ. მატარებელი გე-ლათის მონასტრისკენ აღმართუ მი-დის და ამიტომ ალა-ალაგ მეტად ნე-ლა მობადავს, ასე რომ მეზავს მშვე-ნიერად შეუძლიან დათავადიროს ამ დიანდავის ორთვე მსახრ. ადგილები, რომ კანმა სთქვას, მაინც და მაინც ბეგრი ანაფრეა სანახავა, მით უმე-ტეს ამ უფეთო წაფიწაშია, რა-დესად მუდამ მწიანე და მობაბიე ველ-მინდვრებზე კი დამწიან-დანაშარებულ ზეაზავად გეშვებათ თავაწინ. ასეთი თუა მობაბი ქუთაისიდან მოკიდებული მდ. წაფიწათადადის. აქ კი ცოტა თავად გამაზიანდულად, რადესად ამ

მდინარეს ნახარებს გადავსე. თუმცა კვლავინდებურა სიმინდები ჰქვდ არ მო-სულა და წრეანდელ სიგნებს ძალიან დეკრავს, მაგრამ სიმინდები დეკამი-წას მაინც კარგა ასიდელებით და ჟე-რეთ მწიანეს ტარო ეტეობად. რა-გორც მეზავრებას ამახსნეს, ამ მინდ-ვრებს ბეგრანს წარწავი რუები უდგე-ბა და ამან უშველად სადესია.

ამ მდინარის შემდეგ იწყება ისეთი კლდე-დრე, რომ ეშვავი თუ სადმე მო-ტეხეს ფეხს, სწორად აქ. ამ კლდე-დრეში მოსანს მოწამეთის მონასტე-რი. რომ ქსედავთ ჰქობას, გეგეგეგეგეგე, რადგ უსაწამეთის შენობა ან მთა და-ნგრეულა და უშველადი ლოდები და წვრილი ხუდრ ქრთმანეთში არეულა.

გაქრეგება მინეკე, გაქრეგება გიეკე-ნები. მიწის სიდიერეს ეს დეთისკან დაქვევდელი ადგილებზე საშუაოდ გა-სულა და მინდებთისთვის. ხშირ ლოდებს შუა მოსანს, არ გიცე, ბარბით თუ კავით დახნული და დეთისადი კალოს რაენა ადგილები, სადაც წრეულს სიგ-ხე-ნახანკებისკან ჩანარულ ჩამწერას მოსავადი. ოგან-სამეან ასე გაქმენ-დილი და დამუშავებული ადგილი ისეთ ამოღამეებულში თუა, რომ გევი და-მებადა, სომ არ წარმოდგენენ ისინი ამილ კრატერებს. ჩემთა თანამეზავ-რებმა ამაზე პასუხი გერ მომცეს.

ასეთი სიდიერე მიწების და ასე თი-თო ბოხს ადგილებს დამუშავება შემ-ხედრია მსოფოდ დადესტანში. დ. ბატალიანს, კარადლის და თეთო გუ-ნიბის არე-ბარებაში შექსელებით ისეთ დეთისადი ადგილებს, რომელსაც კევი სიგანით და სიგით გადასტება. ამის მახსენეს გიეკერს, რაგორ სწერენ, ამბობენ და ანარგეილებენ კიდევ ზე-ნში რუსეთიდან გადმოსახლებს. მიწის სიდიერე და სიეფორეე ამაზე მეტი ადარ შეიძლება. კისს უფელ ხარაბი კევი გერ მოურტანალებს და ბარი და წრეაქე გუზდას სანახე იარადა. მა-გრამ ნათქვამი: ვინც მიედა ქვეყა-ვად, ვინც არა, ჟერს კითხულობდა. ენატრითომ დეტრეული ერთ ქეას და კლდექს ალექს თავის ჟანს და დ-ნეს, მისი მამაპაეული მიწაწავადი კი ურეგება სესეს, თუადას სესე...
ვინციებში წაყვანა და რათ უნდო-და კიდევ გიორგის მისი ქალაქი-დან არ გაშვება. ქალაქში დეტრე-ლი სულმხეზთული იყო, გიორგი ყოველსავე მის ნაბიჯს თვალს ადევ-ნებდა და ჯამუშების შემწეობით ყოველსავე მის მოქმედებას იგებდა. ბატონისწილი მოინდომეს მისი ქა-ლაქიდან წაყვანა.

24 მკათათვეს ბატონიშვილები იუ-ლონი, ვახტანგი და ფარნაოზი მო-ადგნენ ტფილის დეტრელის გასა-ტაცებლად 3,000 ჯარით და ავგე-ლაში მოიკადეს. რუსეთის მთავრო-ბამ არა ნაკლებ გიორგისა, იცოდა რა ძალას წარმოადგენდა დეტრე-ლი დარეჯანი და არას გზით არ და-ანებებდნენ მის ბატონიშვილთ. რუ-სეთიდან საქართველოსკენ წისვლის დროს კოვალენსკისა და ლაზარეს დაბარებული ჰქონდათ, ფხიზლად ედგნენ მათი თვალყური დეტრე-ლისთვის, რაგორც ყოველივე ამბოხებისა და არეულობის მო-თავისთვის. გარდა ამისა რუსის მთავრობა თითონაც თვალნათლივ დარწმუნდა ადგილობრივ დარე-ჯანის მოქმედებაში; ჯამუშებში უკვე დაიკრეს რამდენიმე კაცი, რომელთაც აღმოაჩნდათ წერი-ლები დეტრელისა ალექსანდრეს-თან და სხვებთან. ამ წერილებიდან სჩანდა, რა გზას ადგა დეტრე-ლი ლაზარე-მაც აეს სწერს საქართველოს მთავარ-გამართა კიორინგს: „დეტრე-ლი რომ წასულიყო ტფილისიდან, მაშინ დიდი უბედურება მოელოდა ქართლ-კახეთს. იმერეთი, სპარსეთი და სხვა მეზობლები მოადგებოდნენ ქართლ-კახეთს და იმად დროს ზე-ნითაც საერთო ამბოხება ირდა-თავს ევდებდა“.

რასაკვირველია, თუ ასეთი აზრისანი იყვნენ საქარ-თველოში მყოფი რუსეთის მოხე-დნენ, მაშინ ყოველ ზომებს მიიღე-ბდნენ, რომ დეტრე-ლი ხელდნენ. 1) „Репортаж Лазаревъ къ Кнорину“, 2) „Материалы для ист.-геогр. описан. Грузии“.

1) „Репортаж Лазаревъ къ Кнорину“, 2) „Материалы для ист.-геогр. описан. Грузии“.

გელათის რომ მივაცრეთ, სანახაობა შეიგვდა. მთელი გელათის ფერდობე-ბი (თვითონ გელათი მდებარეა აშე-ნებულ) ვენს-ბადებით არის დაფენი-ლი. შიგნით ტუეები მოსანს და მშვე-ნიერ შთაბეჭდულებას ახდენს. გელათის სადგურიდან მონასტრისკენ დიდადა სანახა გავმეზავრე ფეხით. სადგურთან რამდენიმე ღებეფა იდგა. ეს ამადენა მრავალფერადიანათ ჩანებული მლო-ცველი შეფენის გელათის დაქვევდელ გზას და ნელის ნახევით მიიწვედა ზე-მოდ. მზე ძალიან აცხებდა და „გი-ვას“ ძახილი სმინდა ისმოდ გზაზე.

მლოცველები მომეგებნენ ნაწილი ახალგაზრდა იყო. ტუეებ ვენაზე ჩვენში ჩვეულებრივი ფეხშიშველა თეთრებში ჩანებული შეთქმულნი. ახლად გადა-რდნილან ასეთი მლოცვეები.

ჩვენს ასედას წარვა გამოსული იყო და პარადისის იხიდა კრებული. სახლის შემოვიდა დიდ ტელასავით გადვანში, დაწყო ცოტა ხანს და გ-ბრუნდა უკან. მე ეს ძალიან მეუწყო. თუმცე მონასტრის ახლო დროს სატა-რებლად დარჩენა არ იქნება. დაბრუნე-ბისას, ვხედავ, სახლი მინდობა, პა-დებში დამსხდარიყო და დროს ატა-რებდა. არსად ღვინი, არსად ჩვეულებ-რი გასართობი და ჭიდაობა, არსად არდენი, ღუფევი და ზურნა. კანმა რომ სთქვას, ასე სტაბად კიდევ, რა-დგან იმდენი სტრანე-ზოფიგეულები მოერკათ ამ დეტრე-ბი, რომ თქვენი მტერი, რამე უნარყო მიზეზი მისცე-მოდაო სახლის ჯგეფზე დაუბეგბისა-რეგებდა დატრეადგებდა.

მონასტრში ჩემი უურადება მიიქ-ცია ებ. გაბრიელის სახლში, რომელიც იმის გარდაცვალების შემდეგ სოფლად გადაკეთდა, მეცე მალე დაიკეტა და დეტრეის ასე. მიზეზი ოქროს ჯგე-ბისა ვეითხე და ასე მახსენს: რადგან ამ სახლებში ებ. გიორგი უნდა დამ-დგარყო, მიზეზი ვეითხე და დეტრე-სურეთ სოფლად. მეცე ეპისკოპოსი ადარ მოვიდა და კრებულმა სოფლად ადარ გა-ნახდა. ანდ შექმენილად მონასტრს, რადგან ბავშვებმა უნარყო გადაცემის მოსვენებას არ გადავადდა და დეტრეს გვიმოვიდა. ამ მიზეზით გამოსულ-

არ გავშვით და მით საფრთხეში არ ჩავდეთ თავისი თავი. ბატონი-შვილების მოსვლამ ჯარით ტფილისის სიახლოვეს, ფიცხლავ ფეხზე დააყე-ნა გიორგი, კოვალენსკი და ლაზარე-ვი.

მოჭრა თუ არა ყური ლაზარე-ვი, დეტრელის გამართება აპირებდა, მაშინვე ავლბარში წავიდა ჯარით, სადაც საკუთარის თვლით დარწმუნ-და ნათქვამში. ცხენები და ჯორები შეკრებულნი უკვე ეზოში ებნენ, სახლებში ერთ ფეცი-ფუცსა და მზა-დებში იყვნენ, ყველფრიდანა სჩან-და, რომ ჩეპრა გზას უნდა გასდელ-მოედნენ. ლაზარე-ვი სიჭარბად გაგე-ზავდა ავლბარში ოთხი ორჯი ჯარი ზარბაზნით, ყარაულები ერთი-ორად გაამრავლა და ყოველი ზომა მიილა, რომ დეტრე-ლის ქალაქიდან ფეხი არსად გაედა. ამ ზომების მიღების შემდეგ ქალაქის მახლობლად მდგომ ბატონიშვილებთან გიორგიმ მოლა-პარაკება გამართა კოვალენსკის შუა-მდგომლობით. გიორგის სურდა ძმე-ბისა შერიგებოდა და დეტრე-ლიც არ გავშვა ქალაქიდან, ერთის სი-ტყუით, უნდოდა ორის კურდღლის დატყრა. კოვალენსკიმ ბატონიშვი-ლების თავისთან მიიწვია ქალაქში მოსალაპარაკებლად, მაგრამ ბატო-ნიშვილები არ დასთანხმდნენ და კოვალენსკი იძულებული იყო, თი-თონ წასულიყო მათთან ქალაქიდან ხუთის ვერსის მანძილზე. მოლაპა-რაკებამ უნაყოფოდ ჩაიარა, ბატო-ნიშვილები თხოულობდნენ დღის დანებებას, კოვალენსკი კიდევ ახა-სზით ამაზე არ სთანხმდებოდა. ბა-ტონიშვილები იძულებული იყვნენ გასცლოდნენ ქალაქს.

რაკი დეტრე-ლის დარეჯანს კოკი აღიუს ვერ დაუქდა და ქალაქიდან წასვლა და ამბოხების მოხდენა ვერ მოახერხა, გამარჯვებული ცეცხლის ფეკევე წერილებსა სწერდა იმპერატო-რის, სილაც, ასწერდა თავისი და შვილების გაქრეგებას, რომელთაც

მეზობთ აჭურ ბეგრებს სიგნებსისთვის სოფლად, რომელიც ახლო-მასლო სოფე-ლებს დიდ სამსახურს გაუწევდა. ნუთუ წინამძღოდი და თვით იმერეთის ეპის-კოპოსი ამავე აზრისანი არიან და არ ითავებენ ესა და მაინც განსნან სოფლად და ამით აამონ ებ. გაბრიელის სულსა, რომლის შთავლი სიგნებსზე სახლის განათლება-სწავლას შეუწინაა?...

არა იმერელი.

სპარსეთი

დენის ხმისა და ბანგის მოწევის აკრძალვა

დროებით მეკლისი დადგენილ-ბით აიკრძალა დენის ხმა და ბან-გის მოწევა. დენის ბაქა დადებენ და მარტო უცხოელებს მისცემენ მის სეიდის უფლებას, ხოლო ბან-გის შენახვის უფლება ექნებათ მარ-ტო აფთიპის მალაზიებს, საიდანაც სპარსელებს მხოლოდ ექიმის ბარა-თი შევდილობა სეიდა. ვინც ამ დადგენილებას დაარღვევს, —სასტი-კად დაისჯება.

ფულის შეწირვა. პრინც ზილი-სალთანეს გარდა, კონსტიტუციონურ მთავრობას სამ-შობლოს განსახლებლად შესწირეს: სეზენდარმა—120,000 მან., სარ-დალ-ასადმა—120,000 მან. და რუ-სეთში ელრად ნამყოფა მუშირ-ელ-დოლუმ—60 ათასი მანეთი.

ამ დღეებში დროებითა მეჯლი-სმა ითათბირა გადასახლების მოამ-ტენსა, სანამ გადასახლებას მოუმა-ტებდეთ, ხალხს მოწოდებით მივმარ-თოთ, აუხსნათ მიზეზი გადასახლე-ბის მომატებისა და ცხოვრობით, რომ დასთანხმდეს ამ მომატებასა.

როცა თეირანში გაიგეს ამ სლო-მის ამბავი, ბეგმა წარჩინებულმა სპარსელმა, როგორც სამსახურში მყოფებმა, ისე სამსახურიდან გადამ-დგრებმა გაზეთ „მეჯლისის“ საშუა-ლებით სთხოვეს დროებით მეჯლისს, ჯერ გადასახლებს ნუ მოუშაბებთ და ჩვენგან მიიღეთ შემწეობა. ეს შემწეობა იმაში მდგომარეობს, რომ წარჩინებული მოხელეები დროებით

გიორგიმ ვითომ ყველაფერი წაარ-თვით და უნუგეზოდ დასტოვა, ამ-ბობდა, რომ მინდოდა ქალაქიდან წასვლა შვილებთან, რადგან ცხო-ვრების სახსარი არა მაქვსო, მაგრამ მეფე გიორგიმ ეს ჩემი მშობლიური მოთხოვნა იგება სხვანაირად მონათ-ლა და არა თუ არ გამიშვა ქალაქი-დან, პირიქით ყარაულები მომი-ყენა და ისეთი გარემოებაში ჩაავ-დო, თითქმის პატიმარი ვიყო. გიორგისაგან შევიწროვება საზღვარს გადავიდა, ერთმა ჩემმა შვილმა ალექსანდრემ ვეღარ გაუძლო მეფის მტარვლობას, სზღვარ-გარედ გა-იქცა და ურწმუნო ხალხს შეაფარა თავი. მოიხსენებს ეს ყოველსავე ამას, დეტრე-ლი გადღის მთავარ საგანზე და უმტკიცებს იმე-რატორს, რომ ერეკლემ დასტოვა ანდერძი, რომლის ძალითაც მეფე-მა უნდა ჩამოერეგინათ მის შვი-ლებს, გიორგიმ კი გასტეხა ეს მამის ანდერძი და შეეცდნენ დადანიშნვით თავისი პრემი-შვი-ლი დავითი. ეს უკანონობა, გიორ-გიმ შეცდომაში შეგყვანათ ყალბის საბუთებით. გთხოვთ თქვენმა აქა-ურმა წარმომადგენელმა ჰქოთხოს სამღვდელთმამ და თავად-ზნაურო-ბას, თუ ანდერძით მის ეკვეთნის მექვილდრობაში თუ სხვა მეფეთა ანდერძი წმინდათ ინახება და სრუ-ლებმა, ჩემი ქრის ანდერძი რაღოთ უნდა ითვლებოდეს ფეხვეშაო. 7)

ასე აწეწილ-დაწეწილი იყო სა-ქართველო რუსეთის ჯარის შემო-სვლის შემდეგაც, ასე უწყველოდ იღრღნებოდა მისი გული. რუსების შემოსვლით ძალზე ასისინდნენ ყვე-ლანი, განსაკუთრებით ლეკები და ახალციხის ფაშა, რომელთა თავგასუ-ლობასაც დრე თუ გვიან ბოლოს მოუღებდნენ რუსები. ისინი გრძო-ბდნენ მას და ჩეპრობდნენ დროთი ესარგებლათ, კალისავით ედებო-რდნენ საქართველოს და დღემუდამ

უარს ამბობდნენ, რომ რუსეთი კეთილ მავალითს პრევიცი-ლიო წა-ჩრინებულნი ციხე-სიხეში, სიჭარბას წელიწადში 5 მილიონი მანეთი და-არება.

რუსეთის ახალი ელჩი. როგორც უკვე ვიცით დეტეში-დან, თეირანში ჩავიდა რუსეთის ახა-ლი ელჩი პოკლევ-კი-კო-შელი. ქა-ლაქიდან 25 ვერსის მანძილზე მიე-გებნენ რუსს. სლოგო-სა და „ნ. რუს“-ის კორესპონდენტები და ცო-ტა ხანს ესაუბრნენ მას. ყაზვინში დაბანაკებულ რუსის ჯარზე ელჩს ეთქვა:

—სამუხაროდ იქ ძლიერ ბევრი ავადმყოფია, აფიცრებო მოწყენით არიან, გული გასტეხიათ.

კორესპონდენტებს უკითხავთ, რო-დის წავა რუსის ჯარი სპარსეთიდან, მაგრამ ელჩს გადაწყვეტილი პასუხი არ მიუცია ამხე.

თეირანიდან 6 ვერსის მანძილზე ელჩს მიმგებნებან თეირანში მცხოვ-რები რუსეთის ქვეშევრდომები, თა-თრები და სომხები, რუსეთის საელ-ჩოს წარმომადგენლები საბოლის მეთაურობით, სპარსელ ყაზახთა ბრა-გდა პოლოკენი ბლანროვის მეთაუ-რობით და სხვები. ქალაქს ახლო ბაღე-შაში, ელჩს დაუხვდნენ დრო-ებით მთავრობის წარმომადგენელი.

ოსმალეთის ამბავი

ოსმალეთის მთავრობის მოქმედება

ინგლისური ვაზ. „ტაიმს“-ი აქებს ოსმალეთის განახლებულ სამინის-ტროს მოქმედებას. გაზეთი სწერს: „ოსმალეთის ახალი მთავრობა სოციალ მხნეობას იჩენს, მეტადრე აღმინისტრაციის განახლებასა და უიქო მოხელეების დათხოვნაში. რაკ შეუება საფინანსო საქმეებს, ამ მხრივ ახალ საფინანსო საბჭოს სტომა უნდა ჩაითვალოს ახალ ხა-ნად ოსმალეთის ფინანსთა ისტ-რიაში. ოსმალეთის ახალი სესხი უკვე უზრუნველყოფილია.

სისხლსა სწოვდნენ. შინ უფრო უა-რესობა ტრიალებდა, მეფე გიორგის და ბატონიშვილებს გაუთავებელი მიხლა-მოხლა და უსიამოვნობა ჰქონ-დათ. სული და გული ამ შფოთისა ერთის მხრივ დარეჯანი თავისი შვი-ლებით და მეორეს მხრივ გიორგი თავის შვილებით ორს შეურეგე-ბელს ბანას წარმოადგენდნენ, რომელთა შუაც იქცულიყოდა ხალხი. ერეკლეს ორქოფა ანდერძს უკვე თავისი ნაყოფი მოჰქონდა. რა მო-ხდებოდა მაშინ, როცა საცილობე-ლი ასპარეზი გაფართოვდებოდა, ადგილი წარმოსადგენი იყო, მაშინ ირრე მხარე ერთმანეთს უნდა მი-სეოდნენ, ზოლოდ ვინ გამოვიდოდა გა-მარჯვებული ამ ძმათა სისხლის ღვარ-ში, ძნელი გამოსაცნობი იყო.

ასეც მოხდა. ჯერ ტახტზე ახლო-მდის ავადმყოფი და სუსტი გიორგი ჩავიარდა. ბატონიშვილებმა ჯერ კი-დევ დანიშნვითი ერთი არ იცოდნენ, მოსკოლოში იყო გიორგი თუ მოსარა-ჩენი, რომ საჩქაროდ დაფატრდნენ. არ იცოდნენ, ვინ-ვის გასაწო-ბდა. ჯერ ისეც ცოცხალის მე-ფის გარეშე ერთი ალიაქოთი შეუდგათ. ღუშეთში შეყრისა ბა-ტონიშვილებმა იულონმა, ვახტანგმა, მირიანმა და ფარნაოზმა მოკლე თა-თბირის შემდეგ გადასწვიტეს, ჯერ-ჯერობით იმპერატორისათვის მიე-მართათ. თავიანთ თხოვნაში ისინი იხსენიებენ უზარეულეს ყოვლისა მეფის გიორგისაგან დევნასა და შე-ვიწყლებას, აგონებდნენ იმპერატო-რს, რომ გიორგი უკვე უნუგეზო-ავადმყოფია, მისი მორჩინა იმერეთე-ბელია და ამის გამო იხსენიებენ თავიანთ მექვილდრობით უფლებას, რომელიც ერეკლე მეფემ დაუტოვა. რადგან მეფე გიორგის შემდეგ შე-საძლებელია შეეკიდროვან მისმა შვილმა დავითმა მიიღოსა, ამიტომ ვაცხადებთ რა ჩვენს უფლებას, გო-ზოვთ მთავარ-მართებლის საშუალო-

